

Text: Jan Pražák, foto: archiv Martina Vráblíka

Kdy ses POPRVÉ postavil na lyže?

Když mě na ně postavil otec. Ve 4.

Kde jsi měl NAPOSLEDY na lyžích pád?

Na MS v Aare ve sjezdu.

Kdy jsi POPRVÉ začal snít o úspěších mezi brankami?

Chtěl jsem jezdit vždycky jen rovně.

Kdy se ti to NAPOSLEDY podařilo podle tvých představ?

To mě teprve čeká.

Kdy ses POPRVÉ zranil?

Při fotbale ve 12 letech.

Jaké jsou tvoje POSLEDNÍ plány ohledně budoucnosti?

Zůstat zdravý a být šťastný.

Co se ti POPRVÉ vybaví, když se řekne Turín 2006?

Malý pokoj.

Kdy sis NAPOSLEDY řekl – s lyžemi končím, tohle nemám zapotřebí?

Říkal jsem si to víckrát, ale čím jsem starší, tím víc mě to baví.

Kdo byl tvým PRVNÍM trenérem?

No přeče otec.

Co ses NAPOSLEDY o sobě dočetl v novinách?

Že mi v přípravě na sjíždění svahů pomáhá s psychikou bývalý automobilový závodník a zlínská motoristická legenda Leo Pavlík.

Jaké byly tvoje PRVNÍ lyže?

Na to si už bohužel nevzpomínám.

Kdybys měl hodnotit POSLEDNÍ sezónu, co bys řekl?

Musím se poučit z chyb, vyvarovat se nových a hlavně ty stejné neopakovat.

Který z předmětů je u tebe na PRVNÍM místě?

Zajímám se o vše stejně.

Jak dopadla tvá POSLEDNÍ zkouška na vysoké?

Dobře.

Když potřebuješ pomoci v životě – ke komu jdeš POPRVÉ?

Když nejde Mohamed k hoře, musí hora k Mohamedovi.

Kdy sis NAPOSLEDY dopřál k tréninku i něco kultury, a co to bylo?

Když jsem se pokoušel cvičit aerobik, zahrál jsem všem pěkné divadlo.

Pamatuješ si na své PRVNÍ rande?

Takhle jsem tomu nikdy neřikal.

Jaké to je projíždět POSLEDNÍ branku ve slalomu?

Skvělý pocit, pokud ji zrovna nejedete ze špatné strany.

Kdy jsi byl NAPOSLEDY v něčem první?

Vždy sedím první u stolu, když se podává večere.

Na co v POSLEDNÍ době nejvíc myslíš?

Tohle vám nepřísluší vědět.

MARTIN VRÁBLÍK

Jeden z pilířů českého reprezentačního mužstva v alpském lyžování je především specialistou na slalom. Do svých pětadvaceti let toho student 3. ročníku Masarykovy univerzity v Brně stihl docela dost. Již několik let patří stabilně do první stovky světových slalomářů, což potvrdil především na ZOH v Turíně v roce 2006, kde si vyjel skvělé dvanácté místo v kombinaci (přestože sjezdy jezdí minimálně) a ve slalomu nakonec skončil jedenadvacátý. K dalším velkým úspěchům svého života počítá Martin hlavně zlato za slalom a bronz za kombinaci na univerziádě v Innsbrucku v roce 2005. Zatímco na MS v Bormiu v roce 2005 byl ve slalomu na slušném 26. místě, loni ve švédském Are, odkud si Šárka Záhrbská přivezla fantastické zlato, bohužel nebodoval. Při tréninku na sjezd měl hrůzostrašně vypadající pád, jenž našťastí skončil jen naraženým ramenem. Člen Ski klubu Šumperk si to v letošním „hluchém roce“ bez olympiády a světového mistrovství hodlá vynahradiť hlavně v Evropském poháru, kde se mu daří pravidelně slušně bodovat a samozřejmě i v závodech Světového poháru. „Chtěl bych se v Evropském poháru dostat do první desítky,“ netají se svými ambicemi na začátku sezóny, ale pro jistotu dodává: „Největší radost však budu mít, když dokončím sezónu ve zdraví.“ Do olympiády v kanadském Vancouveru v roce 2010 je totiž ještě pořád dost daleko.